

[H. C. Tøft.]

virksomheder der ikke er mulighed for helt nøje at skønne over, hvilket er uheldigt.

Vi har altså været villige til at forhandle og undersøge spørgsmålet, men vi måtte have beregninger over, hvordan det kunne gå i de forskellige kommuner, når man fuldt og helt udnyttede de muligheder, ministerens ændringsforslag indeholdt. Det ærede medlem hr. Ove Hansen nævnte, at der er åbnet adgang for ikke mere — så lidt, siger det ærede medlem — end 25 pct.s forhøjelse, men når man regner med procenter, ærede medlem, så skal man også tage i betragtning, hvilken grundskyldpromille man går ud fra. En kommune, der f. eks. efter forrige vurdering havde en grundskyldpromille på 20, kan nu til næste år efter den nye vurdering hæve denne med 25 pct., altså til 25 promille, og i løbet af resten af vurderingsperioden med yderligere 25 pct., hvilket i realiteten vil sige, at man kan hæve grundskyldpromillen op til 31,25.

Vi har ikke kunnet få disse beregninger. Det har simpelt hen ikke kunnet lade sig gøre at få de undersøgelser, som vi mente var nødvendige for vor stillingtagen til ministerens forslag. Vi måtte nemlig i hast afgive en betænkning den 1. februar, altså 2 dage efter, at vi første gang kunne drøfte ministerens ændringsforslag i folketingsudvalget, og det er først nu her ved anden behandling, at folketinget, som det ærede medlem hr. Thisted Knudsen gav udtryk for før, præsenteres for disse vidtgående ændringer. Vi var villige til at drøfte en ændring, men vi fandt det rigtigt at udskyde en ændring til det kommende år, så virkelige beregninger kunne foretages og vi kunne få autoritative udtalelser fra de kommunale organisationer, som berørtes af denne lovgivning. Men heller ikke det har der været tid til. Intet har vi hørt fra Foreningen „Bymæssige Kommuner“ og intet fra Amtsrådsforeningen. Fra De samvirkende Sognerådsforeninger modtog vi umiddelbart før det udvalgs møde, hvor vi skulle afgive betænkning, den 1. februar, en skrivelse, som næsten dækkede ministerens oprindelige ændringsforslag. I sognerådsforeningernes skrivelse står der, at der har været rejst tanker om ændring af den sognekommunale beskatning med henblik på at overlade til kommunerne selv at fastsætte grundskyld-

promillerne med visse begrænsninger i de årlige udsving.

Jeg spørger den højtærede indenrigsminister, om sognerådsforeningernes bestyrelse havde fået ministerens ændringsforslag tilsendt, da de udtalte sig. Når jeg spørger således, skyldes det for det første den nævnte passus i brevet, men det skyldes også min forundring over, at sognerådsforeningerne ikke udtaler sig om forslaget overgangsbestemmelser, som dog er væsentlige, idet man jo tager den besluttende myndighed fra amtsrådene på et tidspunkt, hvor amtsrådene for det kommende år har fastsat ligningsforholdet i henhold til den eksisterende lovgivning, den lovgivning, der indtil denne stund er gældende. Højtærede indenrigsminister, det er en uanstændighed over for amtsrådene, som har udført det arbejde i henhold til den lovgivning, folketinget her har fastsat, og en indenrigsminister burde ikke byde kommunalfolk en sådan behandling. Ministeren opnår med sit forslag at skabe den størst mulige uro, ufred og ufordragelighed i mange kommuner ved den pludselige ændring af loven på et tidspunkt, hvor ligningsforholdet er fastsat af den kommunale myndighed.

Det er min opfattelse, at loven tidligst til næste år burde have været ændret på de her nævnte områder, og det havde sikkert været bedst at vente, til denne vurderingsperiode var til ende.

Det er tillige min opfattelse, at den nævnte variationsmulighed på 25 pct., en fjerdedel af promillen i forhold til grundskyldpromillen i det første år efter forrige vurdering, er for stor, idet netop denne 25 pct.s regel giver adgang til store stigninger og også fald i promillerne fra det ene sognerådsvalg til det næste, netop det, som jeg mente alle ønskede at undgå, også den højtærede minister.

Vi kan ikke tiltræde disse i hast foreslåede ændringer; de er ikke tilstrækkelig sagligt belyst; vi mener, de er for vidtgående i udslagsmuligheder, og overgangsbestemmelserne er helt urimelige.

Da lovforslaget imidlertid efter de ændringsforslag, som er stillet af indenrigsministeren og tiltrådt af flertallet i udvalget, vil få en sådan karakter, at vi ikke kan stemme for det, vi gerne ville ville gå ind for, uden samtidig at stemme